



Liturgie Kom-in-de-kerk-dienst

Emmen, 14 mei 2017

Thema: duizendmaal dank

1. Votum zingen: **Opwekking 640** (eenmaal)
2. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader in de Heer Jezus Christus. Amen
3. Zingen: **Psalmen Voor Nu 145**
4. Gebed
5. Bijbellezen: **Filippenzen 4:4-9** (*gelezen door...*)
6. Zingen: **E&R 157 Mijn Vader dank U wel...**
7. Preek
8. Zingen: **Opwekking 580**
9. Dankgebed
10. Viering Heilig Avondmaal (kring). Lezen **formulier 5**. Zingen: **Gezang 179a**.
Vormen van een kring langs de wand. Viering. Na de viering zingen **Gezang 141:1,2**
11. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)
12. Slotzang: **Opwekking 733**
13. Zegen.
De genade van de Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilig Geest zij met u allen. Amen.

Preek voor een Kom-in-de-kerk-dienst
Thema: Duizendmaal dank!
Emmen, 14 mei 2017

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Weet je welke fout ik maak als ik boodschappen doe?

Ik ga altijd in de verkeerde rij bij de kassa staan... [dia1]

Ken je dat?

Ik probeer altijd een beetje in te schatten waar het het snelst gaat, maar zul je net zien dat dan de kassarol op is, of dat er een verkeerd artikel is ingescand, of dat iemand de pincode is vergeten.... GRRR

Jullie kennen me inmiddels (wel een beetje) denk ik, dus weten jullie dat ik nogal ongeduldig kan zijn, daarom is zo'n lange rij bij kassa is niet goed voor mijn gemoed. GRRR

Maar dat is wel een beetje dom van me – de rij wordt er niet korter van, het gaat er niks sneller door, je krijgt er alleen maar meer stress door en dat is niet goed voor je hart. En bovendien: moet je kijken wat je op de band hebt liggen – allemaal lekker eten – dat heb je dan toch maar! En wat een keus is er in de winkel, en je staat hier droog terwijl het buiten regent, en die mevrouw voor je die knikt je zo vriendelijk toe en zou eigenlijk wel een praatje met je willen maken...

In plaats van chagrijnig had ik ook dankbaar kunnen zijn...

We leven in een welvarend land. Haast nergens op de wereld hebben ze het allemaal zo goed voor elkaar als hier in Nederland. En toch klagen we wat af met z'n allen. [dia2]
Het weer kan altijd beter, je salaris altijd hoger, de vakantie altijd langer, de film veel spectaculairder, en de politiek is altijd te slap, en de buurman maakt veel te veel lawaai.

Dat klagen is niet goed, niet verstandig. Daardoor mis je een heleboel geluk in je leven. Verschillende onderzoeken tonen namelijk aan dat wanneer je dankbaar bent, het gevolg is dat je je ook gelukkiger voelt.

Oftewel: [dia3] hoe dankbaarder, hoe gelukkiger!

Nou hebben we dat allemaal netjes geleerd: als je als kind een plakje worst krijgt bij de slager – wat zeg je dan?

Dankuwel zeggen is netjes en beleefd. [dia4]

Het wordt meer gewaardeerd dan ondankbaarheid. Mensen zijn aardiger en toeschietelijker, je krijgt meer voor elkaar als je dankbaar bent en dat laat merken. En wat is het mooi om (vandaag) op Moederdag je moeder 's extra te bedanken en verwennen voor alles wat ze voor je doet en heeft gedaan, voor haar liefde en zorg. Er zijn vast vandaag wel heel wat gelukkige moeders – hoop ik!

We hebben ook geleerd 'dankUwel' te zeggen tegen de HERE God.

Je kunt het zelfs zingen: *Dank U voor deze nieuwe morgen, dank U voor deze nieuwe dag, dank U dat ik met al mijn zorgen bij U komen mag.*

En wat is er veel om dankUwel voor te zeggen (in noem even wat dingen die door gemeenteleden zijn aangedragen):

dankUwel HERE God voor gezondheid, dat je op hoge leeftijd nog steeds zoveel dingen kunt doen, dat we van genade mogen leven die de Here Jezus voor ons heeft verdiend;

dankUwel HERE God voor uw liefde en die van de mensen om mij heen, dat ik Jezus mag kennen en steeds meer op Hem mag lijken (hoop ik);

dankUwel HERE God voor het vreselijke offer dat uw lieve Zoon aan het kruis heeft moeten lijden, dat Hij dat deed voor onze zonden, dat we door zijn kruisoffer behouden zijn;

dankUwel HERE God voor al die dagelijkse dingen als eten, drinken, een warm huis, werk, vrienden, gezondheid. Dat ik ben geboren in Nederland in een warm, christelijk gezin. Dat ik steeds meer mag groeien in geloof en dat ik U steeds meer ervaar in mijn leven, en me kan overgeven aan uw plan met mij;

dankUwel HERE God voor vrijheid om geloof te beleven en uit te dragen, voor gezondheid en welvaart, voor een kring van familie en vrienden om me heen, voor uw majesteit in de schepping;

dankUwel HERE God dat U er altijd bent en dat U in Jezus de weg naar U voor mij hebt vrijgemaakt;

dankUwel HERE God voor veilig thuis komen, bewaring onderweg, voor de dingen die ik spannend vind en die toch gedaan zijn (autorijden, vergadering voorzitten), en vooral dat ik een kind van U ben, Uw leiding in mijn woelige leven, dat ik U mag kennen en dat U mij kent.

Iemand vatte het zo samen: dankbaar voor zoveel – als we dat allemaal moeten gaan benoemen zijn we nog wel even bezig...

Maar volgens mij is dat nu net het probleem: dat we *veel te weinig* bezig zijn met dankbaar zijn.

Dat we veel meer zitten te kijken en vergelijken wat we *niet* hebben dan wat we *wel* hebben.

Je zegt wel (en je denkt misschien ook wel) dat je dankbaar bent, maar ben je het ook echt?

Wat me bijvoorbeeld bij dankdag voor gewas en arbeid steeds weer opvalt, is, dat als je om dingen vraag waar je voor kunt *danken*, toch heel gauw weer dingen hoor waarvoor we moeten *bidden*... [dia5]

Is ons, is jouw gebed, niet toch heel vaak meer een *verlanglijstje* dan een *danklijstje*?!

Als we allemaal moeten gaan benoemen waar we dankbaar voor zijn, zijn we nog wel even bezig... Ik zou zeggen: doe dat vooral! Ga maar 's een tijd bezig met opnoemen waar je dankbaar voor bent! Moet je 's kijken wat er dan gebeurt – daar word je een heel ander mens van...

[dia6] Maar als er dan niet zoveel is om dankbaar voor te zijn?

Als God zoveel goeds geeft, terwijl je er zelf steeds zo'n puinzooi van maakt?

Als dingen zo vaak anders gaan dan je graag had gewild en waar je om hebt gebeden?

Als je ernstig ziek bent, als een familielid sterft, als je bij de brokstukken van je huwelijk staat, als je niet meer weet hoe het verder moet met alle zorgen?

Als je zo graag een verblijfsvergunning wilt, maar al 9 jaar lang van het kastje naar de muur wordt gestuurd?

Als het leven diepe littekens in je heeft getrokken?

Dan dankbaar zijn?

Toch lezen we net in de Bijbel (Filippenzen 4:6) [dia7] *Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank Hem in al uw gebeden.*

En in Efeziërs 5:20 staat [dia8] *...laat de Geest u vervullen, en zing met elkaar psalmen, hymnen en geestelijke liederen die de Geest u ingeeft. Zing en jubel met heel uw hart voor de Heer, en dank God, die uw Vader is, altijd voor alles in de naam van onze Heer Jezus Christus.*

Daar is het gewoon een **opdracht: dank God altijd voor alles!**

Dan heb je dus wel een 'probleem': dankbaar zijn als je helemaal niet zo dankbaar bent...

Maar heb je dat dan zelf in de hand? [dia9]

Kun je er voor kiezen om dankbaar te zijn?

Ja, dat blijkt echt zo te zijn.

Uit onderzoeken blijkt steeds weer dat geluk niet, zoals veel mensen denken, afhangt van rijkdom of van wat je allemaal hebt of kunt, maar van de mate waarin je dankbaar bent en waardeert wat je hebt.

Je kunt je stemming en perspectief, en daardoor een gevoel van geluk, beïnvloeden door regelmatig te danken.

Door te tellen wat je hebt.

Door je te verwonderen over de natuur.

En door je te realiseren wie God voor jou is en wie jij voor Hem mag zijn.

[dia10] Het oefenen in dankbaarheid helpt je om te verwonderen en bewonderen.

Ik heb ergens gelezen dat er verschil is tussen je gevoel en je gemoedstoestand. [dia11]

Je **gevoel** wordt vooral bepaald door de omstandigheden, die grotendeels van buiten op je af komen; daar kun je zelf niet zoveel aan doen – dat is zoals het is.

En daardoor voel je je soms verdrietig, ongelukkig of juist vrolijk.

Je **gemoedstoestand** is veel constanter: [dia12] het is de onderstroom die zich onder je gevoelens bevindt.

Denk aan een vakantie. Dan heb je momenten dat je je niet helemaal optimaal voelt, door de stress bij het inpakken, of omdat je je moe voelt door de lange reis, of omdat een bepaalde activiteit tegenvalt. En toch als je terugkijkt op de hele vakantie, is het een leuke tijd geweest.

Ook al voel je je niet altijd dankbaar, je kunt wel je gemoedstoestand trainen door te oefenen in dankbaarheid, zodat je een dankbare levensstijl ontwikkelt en je 'een dankbaar mens' wordt.

[dia13] Maar wordt danken dan niet een 'verplicht nummertje'?

Zoals van 'o ja, we moeten ook nog even bidden' – moeten we zo ook verplicht even danken?

Moeten we weer zo nodig wat? Is God anders niet tevreden over je?

Nee. Het is niet de bedoeling dat het een trucje wordt om God te *pleasen*.

Bij mensen werkt dat wel, bij de HERE niet, want die ziet je hart aan.

Danken is niet even een dingetje doen en dan gauw weer verder.

Het gaat veel meer om een houding, een levensstijl, een manier van in het leven staan.

Zo heeft danken te maken met denken: **[dia14] je denken bepaalt je danken.**

Je denken, dat waar je wel en niet aan denkt, kun je sturen.

Het is een manier van kijken: je ziet het zelfde glas met water, en de één zegt: het is half leeg, en de ander zegt: het is half vol – volgens mij is de laatste dankbaarder.

[dia15] Dankbaarheid hoort tot de grondhouding van een christen.

Al geven omstandigheden reden tot verdriet en zorg (en dat hoef je echt niet weg te poetsen, ook met je zorg en verdriet mag je gerust naar de HERE gaan), toch is de dankbaarheid aan God in het leven van een christen onopgeefbaar en wezenlijk.

Zo'n grondhouding/levensstijl is nogal vreemd aan de cultuur van de mensen om ons heen, die dankbaarheid vooral koppelen aan voorspoedige omstandigheden en bewezen diensten.

Daardoor kan het positief opvallen, verbazen, nieuwsgierig maken: hij/zij is altijd dankbaar voor alles – hoe kan dat?!

Vandaag mogen we het heilig avondmaal vieren.

De Canadese schrijfster Ann Voskamp schreef het boek **[dia16] Duizendmaal dank** toen ze ontdekte hoe Jezus zelfs aan de laatste Pesachmaaltijd vlak voor het intens lijden en sterven dat Hem te wachten staat, toch zijn Vader in de hemel dankt voor het brood dat Hij breekt.

In het Nieuwe Testament wordt daar het woord **[dia17] eucharistein** gebruikt (daar komt het woord dat de Roomsen gebruiken voor het avondmaal: eucharistie vandaan).

[dia18] *Eu* betekent 'goed'. *Charis* is 'gave', soms te vertalen als 'dank', en ligt dicht tegen het woord *charan* aan, dat 'vreugde' betekent.

Eucharistie = goede gave, goed en vreugdevol geschenk dat stemt tot dankbaarheid.

De Joden (en Jezus dus ook) spraken bij de maaltijd het dankgebed uit door een zegen (*eulogia*). We kennen daarom nog steeds de 'beker van de dankzegging'.

Maar de vreugde van het avondmaal is, om zo te zeggen, een ernstige zaak – die vreugde gaat ook door de diepte van moeite en verdriet. Denk aan onze Heer die dankte terwijl Hij wist dat Hij kort daarna gekruisigd zou worden.

[dia19] Eucharistie (dankzegging) gaat altijd aan het wonder vooraf (Voskamp).

De zondeval was niet-eucharistie, ondankbaarheid, ontevredenheid. Dat is wat het leven kapot en ongelukkig maakt.

Maar als je de overvloed van het Paradijs weer terug wilt vinden, grijp je dan vast aan eucharistie (dankzegging).

De eucharistie, het heilig avondmaal, nodigt je uit om *dankUwel HERE God* te zeggen voor de dood.

Om deel te nemen aan zijn sterven door ons eigen dagelijkse sterven, en daar *dankUwel*

voor te zeggen.

En daarom laat ik me niet bepalen door wat ik *vind* van het avondmaal, maar door te bedenken wat het *is*.

DankUwel Heer dat ik het mag zien, dat ik het mag proeven: uw liefde voor mij.

DankUwel Heer voor uw sterven, waardoor ik mag leven.

Duizend, duizendmaal o Heer, zij U daarvoor dank en eer.

Amen

[dia20]

Dankgebed

Duizendmaal dank voor zoveel mooie dingen, voor liefde en genade, voor het kruisoffer van uw lieve Zoon Jezus Christus, voor dat wij mogen leven zonder angst en zorg dankzij Hem, voor vrede en gerechtigheid.

Duizendmaal dank voor wie U bent – de Almachtige, de Eeuwige, de Heilige, JHWH, God die altijd bij ons is en om ons, boven en onder ons, nabij zoals U alleen dat kunt zijn. En dank voor wie wij mogen zijn voor U – uw kinderen van wie U houdt en voor wie U zorgt.

Duizendmaal dank voor wat U allemaal geeft: geloof, kracht om te geloven en vol te houden als het allemaal niet zo gaat als we graag willen, gezondheid, dat we ouder mogen worden en toch nog zoveel kunnen, voor lieve mensen om ons heen, een kerkgemeenschap, kerkdiensten, dat we avondmaal mogen vieren met elkaar.

Duizendmaal dank voor al die gewone dagelijkse dingen, open onze ogen ervoor, zodat we uw heerlijkheid en glorie erin opmerken – die warme zonnestralen, die imposante wolkenluchten, die bloem in het gras, dat miertje op het pad.

Maak ons dankbare mensen, laat het een levensstijl zijn, een basishouding voor geluk in U. Dank U dat U Peter en Elma Hof 25 jaar aan elkaar hebt gegeven en voor elkaar hebt bewaard. Dat U nabij was in mooie en moeilijke tijden en kracht en bewaring hebt gegeven. Zegen hen samen met Nynke, Niels en Lars nog lange tijd.

Dank U wel voor hulp en inzicht bij het maken van examens. En help hen die examens doen ook in de komende week.